

р. 393. 3. *Bugarija*, въ минали вѣкъ, Kavašin, 259. И бѣше ти се повратило ка лицепои Бугарѣи, Богин. Нар. п. р. 109. 4. У нѣкои хърватски списатели отъ XV—XVIII, по подражание: *Bulgarija*; Obujamši Bulgariju, Mon. croat. 155. *Bulgarija*, Bakić VII, Ančić, Ogled. 112.; Badrić, 16. A. d. Costa, I, 133. Така още у еднѣ старѣ лѣтописецъ: Amurat, Car turski, pasa u Greciu, Galipole, — i poplini kraljevstvo od Servia, nizme, ka se zove *bulgarija* (Arkiv IV, Letop. II. p. 43.) Така и въ по-старитѣ рѣчници съ изключение на Микаля, който нѣше обаче инакъ *Bulgarin*, Ср. обаче р. 33. Белостенецъ: *Bulgarszki orszag*, но и *Bugarszka zemlya*, р. 34. *Ямбрешичъ*: *Bulgarszka zemlya*, *Kralyesztvo*. Волгиджи: *Bulgarski orszag* (мадж. *orszag*) *Bulgarska*. с. Въ новата сѣрбо-хърв. нинимина отъ Вуна насамъ и въ народната словесность. 1. Докъ се вратимъ из землѣ бугарскѣ, Вукъ II. 169. Землѣ бугарскѣ II. 321, 349. 2. Из далеке землѣ из Бугарскѣ, Па доѣше у землѣ бугарскѣ. Ристић. № 1. р. 59. 3. А онъ сѣде у землѣ бугарскѣ у мири землѣ Бугарију. Вукъ II. 171. Ето теби Краљевића Марка, Од лиѣне землѣ Бугарије; id. № 15. р. 87. Ивановић Марко: Свака землѣ хвали господара; Сеѣ бѣјели севанина Ива, Бугарија Краљевића Марка, Унгарија Сибиниани Јанка, Србијанци Милош Обилића, А сва бока два Ивановића, Два од боке кнеза и витеза, Који јесу меѣдан задобили, и ериску су славу прославили. Осветник. № 14. р. 48—56. Кѣрка краља од Леѣана. 4. У *Бугаре*. Шетате се, три девојке тамо доле у Бугаре В. I. 441. 5. *Бугарска река*, Рѣчица въ Пожаревачки окръгъ, Миличевић. Срб. 1020. *Бугар-Морава*. *Бугарка*, нѣкаква нива въ Сърбији, въ крагуевацки окръгъ. Ср. Нов. 1873. 955. *Бугаринѣ*, мѣсто въ Сърбији, въ крушевачки окръгъ, Ливада у Бугаринѣ. Ср. Нов. 1864. 339. *Бугариновац*, бугариновац, село въ Сърбији, въ Топлички окръгъ, Добричка община Ср. Нов. 1879. 176. *Бугарине* нѣкако мѣсто въ Шабацки окръгъ, Виноград у Бугаринама. Ср. Нов. 1873. 235. || *Ономъ Бугаринѣ*, Пољ Бугаринѣ, Моп. 59. *Бугаринѣ*. Оше отъ XIII вѣкъ: Семьонъ бугаринѣ, Моп. 45. *Бугаринѣ*. Драгославъ Бугаринѣ, Гласникъ II. 12. 52. Радославъ бугаринѣ, Гласникъ 24. 273. Filip Bugarin, Rad. 131. Златоје и Бугаринѣ, Гласн. II. 12. 48. || *Бугат*. 1. Па обуи *бугарски халѣне*, Вук. III. 24. *Oblači si Bugarske haljine*, Mažur, р. 43. Црне наше кроја бугарскога Вук. III. 319. *Бугар-кабанѣна* Вук. II. 125. Збаци с главе *бугарску шубару*, II. 150. 125. *Бугарка*, бѣла бунѣва (така само въ Сръмѣ), Вук. Рјечн. 497. Рјесн. 714. 2. *Бугар*, *Bügar*, porcus, свинче. Въ наше време. Само въ Вуковия рѣчникъ, отгдѣто е взета и въ Рјесн. Споредъ Вука отъ Бока, „Бугар (у Боци) хиде свинче. Убио самъ бугара“. У Боци свинче се зову бугари, а једно бугар.“ Вук. Посл. XLVI. Ср. и Богинић. Зборн. 659; Вепар је овдѣ исто што прасе, крмак, бугар, свиња, Рјесн. 714. *Бугарски*, *bügarski*, adj. *sultus*, свински, (отъ бугар = свинче.) Само въ Вуковия и Акад. рѣчникъ, Вукъ казва че въ приморнѣто „свинското месо се нарича, бугарско месо“ споредъ Рјесн. (Данич.) тѣмънъ производъ; може би, отъ итал. *boscalone*: който вика, *cicci*, ср. бугарити.

Види се, како нѣма ни малко отъ оныхъ вѣдѣно и чой ономъ вѣдѣно. *Срећковић* (Чеслав р. 25 и сл. заб.) комуто се иска да докаже главно, че „бугаршица“ (вж. по-долу) нѣма нишо общо съ нашето народно име (споредъ него, както видѣхме, бугарин, бугар пронаѣва отъ *vulgaris*, простака, а българинъ отъ *Bulgarija*) не може да доустне, че и бугар = *sus* може да бѣде идентично съ *bulgarus*, Споредъ Данич. (Рјесн. 718), думата е „ташна ролѣна“, може би отъ итал. *boscalone*, който вика, *cicci*. Сѣмо и Богинић. признава, че е маѣно да се обясни таа дума. Срећковић не е на това мнѣние. Той произвежда и таа дума отъ *vulgaris*. Въ Далмация благородниѣтъ наричали простия народъ и свилитѣ еднако — бугарини животни, оттамъ и сръбското бугар, бугаринъ (строго да се отличавало отъ българинъ). „Па се та свѣтина у очима нобила, готово нити ни је ни разликовада од свиње, одтаде су дошли синои, простота и свиње и добили једно име — бугари = бугари.“ Споредъ *Веселичковић* обаче о. с. р. 18. „Бугар, бугари (свиња, свинѣ) нема никакве везе с латинском речју *vulgaris*, нити пакъ с именомъ суседногъ нам народа бугара. Ова речъ свакојако мора да долази од онога корена од кога је и бугарити се, отуда и бугара.“ Споредъ *Л. Јовановић* (Критика на пом. Противѣна бронура въ „Коло“, листъ за забаву и књижевность, год. I, Беогр. 1889, р. 24) бугар = (свинче), е